

SỐ 435

KINH DIỆT TRỪ TỐI TÂM TRONG MUỖI PHƯƠNG

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Trúc Pháp Hộ, người nước Nguyệt Chi.

Nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật du hóa tại thành Ca-duy-la-vệ nơi tinh xá Thích thị, bên gốc cây Ni-câu-loại cùng với đông đủ chúng đại Tỳ-kheo một ngàn hai trăm năm mươi vị và vô số các Bồ-tát. Vào buổi sáng sớm, Đức Phật đắp y, ôm bình bát cùng với các Tỳ-kheo quyến thuộc vây quanh, vào thành khất thực.

Bấy giờ có Đồng tử thơ ấu dòng họ Thích, tên là Diện Thiện Duyệt, cỡi xe tốt đẹp, sáng sớm ra khỏi thành, từ xa trông thấy Đức Thế Tôn cùng các Thánh chúng, liền đi thẳng tới chỗ Phật, xuống xe, đi bộ đến, cúi đầu đảnh lễ sát chân Phật, đi quanh Phật ba vòng rồi lui đứng qua một bên.

Lúc này, Diện Thiện Duyệt cúi đầu buồn rầu, Phật biết nhưng vẫn hỏi:

–Đồng tử chắc có việc thưa hỏi nên sáng sớm ra khỏi thành, trong tâm ắt có chuyện lo buồn nên sắc diện rầu rĩ?

Diện Thiện Duyệt bạch Phật:

–Kính bạch Thiên Trung Thiên! Hiện nay song thân của con thân thể không được an hòa, luôn bị phi nhân ngày đêm quấy nhiễu, ngủ nghỉ không được yên giấc, vào ra lui tới đều bị bức bách khó chịu. Lại còn bản thân con tuy ở trong một đất nước to lớn, nhưng gặp sự nguy khốn khổ não này, không giúp được gì, tự nghĩ mãi nhưng không biết phải dùng phương kế, không biết phải thiết lập những phương tiện ra sao! Giả sử gặp phải giặc giã, oán thù hoặc phi nhân, yêu quái, gian tà... thì không biết lấy gì để phòng hộ. Cúi xin Đức Thế Tôn chỉ dạy cho con dùng phương pháp gì để tùy thời cứu giúp, để cho không còn bị nhiễu hại.

Phật bảo Diện Thiện Duyệt:

–Hãy lắng nghe, lãnh thọ, khéo ghi nhớ và hành trì, ta sẽ vì ông thuyết giảng pháp ủng hộ.

Khi ấy, Đồng tử thơ ấu họ Thích vâng theo lời dạy và lắng nghe.

Phật bảo:

–Về phương Đông, cách đây hơn tám ngàn vạn ức na-thuật cõi Phật, có thế giới tên là Bạt chúng trần lao, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Đẳng Hành Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Đông, trước tiên nên cúi đầu quy y cúng dường Phật ở phương Đông, thì sẽ không còn sợ hãi và chẳng ai còn dám xâm phạm, nhiễu hại. Có ưa thích đi và có việc phải làm thì chắc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chấn sẽ được như nguyện, tâm chí chưa từng rối loạn và như tâm chí đã nghĩ liền được thành tựu.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Trước thờ Tối chánh giác
Bậc Đại Thánh cùng hành
Sau đi về phương Đông
Mới được không khiếp sợ.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương Nam, cách đây hơn mười ức trăm ngàn cõi Phật, có thế giới tên là Tiêu minh đẳng yếu thoát, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Sơ Phát Tâm Niệm Ly Khủng Úy Quy Siêu Thủ Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Nam, nên từ xa cúi đầu quy mạng Đức Phật kia rồi mới khởi sự ra đi, một lòng nhớ nghĩ, ý không lìa Phật thì không còn sợ hãi, không gặp hoạn nạn.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Lìa xa các tưởng rồi
Đồng tử tu như vậy
Nếu đi đến phương Nam
Không còn gặp sợ hãi.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương Tây, cách đây hằng hà sa sa cõi Phật, có thế giới tên là Thiện tuyền trạch, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Kim Cang Bộ Tích Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Tây, trước tiên nên giảng thuyết và tư duy về pháp Bản tịnh, hoàn toàn không còn chỗ kiến chấp, không khởi, không diệt, thanh tịnh, vắng lặng và trước hết nên cúi đầu đánh lễ Đức Phật nơi cõi đó, nhất tâm quy y rồi mới khởi sự ra đi, thì chắc chắn không còn sợ hãi, không gặp hoạn nạn.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Các pháp chẳng sinh ra
Và cũng không diệt mất
Người hiểu rõ như thế
Thì không còn sợ hãi.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương Bắc, cách đây hơn hai vạn cõi Phật, có thế giới tên là Giác biện, Phật hiệu là Bảo Trí Thủ Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào muốn đi đến phương Bắc, bắt đầu ngay nơi nhà, cúi đầu đánh lễ quy y Đức Phật kia rồi mới khởi sự ra đi thì chắc chắn không còn sợ hãi và không gặp hoạn nạn.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Nếu ngay trong nhà ở
Hay mọi nơi cư trú
Cùng đi về phương Bắc
Đều không còn sợ hãi.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương Đông bắc, cách đây hơn trăm vạn ức cõi Phật, có thế giới tên là Trì sở niệm, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Hoại Ma Mạn Độc Bộ Như Lai Chí Chân Đẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chánh Giác hiện đang thuyết pháp.

Lại, Đức Như Lai ấy đi đến nơi gốc cây Bồ-đề, vừa ngồi và nhất tâm, liền khuyến hóa các ma quyến thuộc và các Thiên ma ở thế giới Tam thiên đại thiên, đều an lập họ nơi Không thoái chuyển, sẽ thành tựu đạo Chánh chân Vô thượng. Đó là khi Đức Như Lai đến nơi gốc cây Bồ-đề cảm hóa được. Người nào đi đến phương Đông bắc, nên từ xa cúi đầu quy y Đức Phật kia rồi sau mới đi, thì ngay nơi chỗ ở đạt được sự an ổn, chắc chắn không còn sợ hãi.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Từ đầu mới phát tâm
Hàng phục được binh ma
Tâm luôn niệm Phật này
Lập tức không khiếp sợ.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương Đông nam, cách đây hơn hai hàng hà sa các cõi Phật, có thế giới tên là Thường chiếu diệu, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Sơ Phát Tâm Bất Thoái Chuyển Luân Thành Thủ Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Đức Như Lai ấy khi còn làm Bồ-tát thường chỉ dạy mọi người thực hành nghĩa “Không thoái chuyển luân” là: Bố thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định bất loạn, thành tựu Trí tuệ. Đó là do Như Lai khi còn làm Bồ-tát cảm hóa được. Người nào đi về phương Đông nam, trước hết nên cúi đầu, năm vóc gieo sát đất, nhất tâm quy mạng rồi sau mới đi thì không còn sợ hãi.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Trước năm vóc đánh lễ
Rồi sau mới ra đi
Ở nơi muốn đi đến
Không gặp giặc làm hại.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương Tây nam, cách đây hơn tám vạn cõi Phật, có thế giới tên là Phú bạch giao lộ, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Bảo Cái Chiếu Không Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào đi về phương Tây nam, trước hết nên cúi đầu đánh lễ Đức Như Lai kia, từ xa đem hoa rải dâng, niệm nơi tướng không, rồi sau mới đi thì không còn sợ hãi.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Cúng dường Đẳng Chánh Giác
Dùng hoa để dâng cúng
Sử dụng tâm vô tướng
Thì không còn sợ hãi.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương Tây bắc, cách đây hơn sáu hàng hà sa cõi Phật, có thế giới tên là Trụ thanh tịnh, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Khai Hóa Bồ-tát Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Quốc độ của Đức Phật ấy thanh tịnh an lành, cũng không có ái dục, không có người nữ, xa lìa năm thứ dục. Người nào đi đến phương Tây bắc, trước hết nên đánh lễ Đức Phật kia, tự quay về sám hối lỗi lầm, tịnh tu phạm hạnh rồi sau mới ra đi thì không còn sợ hãi.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Trước phải tu phạm hạnh
Sau mới ra khỏi nhà
An ổn không gặp giặc
Chỗ ở không tai nạn.*

Phật bảo Đồng tử:

–Về phương dưới, cách đây hơn chín mươi hai cai cõi Phật, có thế giới tên là Niệm vô đảo, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Niệm Sơ Phát Ý Đoạn Nghi Bạt Dục Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào khi muốn ngồi, hoặc ban đêm khi nằm mà niệm Như Lai kia, cúi đầu quy y, thường dùng niệm từ cứu giúp khắp chúng sinh rồi sau mới ngồi hay nằm thì không còn sợ hãi, nguyện cầu điều gì chắc chắn được kết quả.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Thường nghĩ khắp chúng sinh
Ngồi thiền hay nằm ngủ
Trong mộng hay thức giấc
Chắc chắn không sợ hãi.*

Phật bảo Đồng tử:

–Ở phương trên, cách đây hơn sáu mươi hằng hà sa các cõi Phật, có thế giới tên Ly chư khủng cụ vô hữu xứ sở, Đức Phật nơi cõi đó hiệu là Tiêu Minh Đẳng Siêu Vương Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác hiện đang thuyết pháp. Người nào từ chỗ ngồi đứng dậy thường hay đánh lễ Đức Phật kia, quy y cúng dường, thường ôm giữ tâm từ, thương xót chúng sinh rồi sau mới đứng dậy đi thì không còn sợ hãi, tại chỗ đi đến được an lành vui vẻ. Do niệm như vậy nên thường được ủng hộ.

Khi ấy, Phật nói kệ:

*Thường giữ tâm Từ bi
Thương các loài chúng sinh
Do thương xót quần sinh
Nên không còn sợ hãi.*

Phật bảo Đồng tử:

–Ông nên lãnh thọ kỹ danh hiệu của chư Phật này và phụng trì, tư duy, nhớ mãi trong tâm thì chỗ muốn đi đến chắc chắn không gặp nguy khó.

Đồng tử họ Thích Diện Thiện Duyệt tiến tới trước Phật, bạch:

–Con đã lãnh thọ, phụng trì danh hiệu của chư Phật này và thâm giữ nơi tâm, tư duy, phụng hành. Sự việc vô lượng này con luôn ghi nhớ trong lòng. Con thấy khắp mười phương không hề chướng ngại, như vừa rồi Thế Tôn giảng thuyết, truyền dạy kinh điển và danh hiệu của chư Phật đều giống như con đã từng được nghe và xét kỹ không khác.

Khi đó, chúng hội kia đầy đủ trăm ngàn người, nghe Phật giảng nói đều từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa lại y phục, quỳ thẳng bạch Phật:

–Tâm từ rộng lớn của Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác che khắp nên mới vì chúng con giảng nói kinh điển này. Con và tất cả đều được thấy chư Phật trong ngoài thông suốt, không còn tăm tối, giống như Phật đã giảng nói không khác.

Lúc ấy, Tôn giả Xá-lợi-phất tiến tới trước Phật, bạch:

–Các Tộc tánh tử này được mắt thanh tịnh, vì lẽ gì họ lại nhanh chóng được nhìn thấy chư Phật không bị trở ngại? Nhờ năng lực của công đức mà được như vậy chăng? Hay do oai thần của chư Phật tiếp sức? Hay là do công đức tự huân tập ở kiếp trước đưa đến?

Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-Phất:

–Đây là do oai thần của Phật và cũng là do công đức từ trước.

Bấy giờ, Phật phóng ra luồng ánh sáng lớn chiếu khắp mười phương, đất liền chấn động mạnh, trời rưới hoa thơm, nhạc khí không đánh tự kêu vang. Hiền giả A-nan liền từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa lại y phục, quỳ thẳng, chắp tay tiến tới trước Phật, bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Hôm nay vì lẽ gì Đức Thế Tôn hiện ra ánh sáng lớn chiếu khắp mọi nơi, đất lại chấn động mạnh và trời rưới hoa thơm?

Phật bảo Tôn giả A-nan:

–Ông có thấy đầy cả trăm ngàn người đang chắp tay hướng về trước Phật không?

Tôn giả A-nan bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Con có thấy.

Phật nói:

–Trăm ngàn người này là do phước đức từ đời trước đã từng tạo nên trong vô số kiếp không còn trở lại nẻo ác. Mỗi người lại trải qua hằng hà sa các thế giới làm Chuyển luân thánh vương, làm chủ bốn thiên hạ. Mỗi một lần làm Thánh vương thường được thấy chư Phật nên chí nguyện luôn được như ý. Trong đời sau sẽ được thành Phật hiệu là Lập Nhân Thanh Tịnh Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Thiện Thế, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn, đều đồng một danh hiệu, ở mỗi một cõi khác nhau và đều thành Phật đạo.

Phật vừa thọ ký cho các Tộc tánh tử này xong, ngay khi ấy thần đất và thần hư không bỗng nhiên cất tiếng khen ngợi: “Các Tộc tánh tử công đức vô lượng.” Âm thanh đó thấu suốt đến cõi trời Tứ Thiên vương, trời Đạo-lợi, trời Diệm-ma, trời Đâu-thuật, trời Bất kiêu lạc, trời Hóa tự tại, cho đến cảnh giới ma, trên thâu Phạm thiên và trời thứ hai mươi bốn A-ca-nị-tra đều cùng ca ngợi, tán thán: “Thật khó bì kịp, khó bì kịp! Thật chưa từng có! Nhờ oai đức ân từ của chư Phật Thế Tôn cao vời rực rỡ, đường đường cứu giúp nên mới như vậy. Các vị mở bày, chỉ dạy, giáo hóa các Tộc tánh tử và thọ ký sẽ thành tựu đạo Chánh chân Vô thượng, được trí tuệ không ngăn ngại, thấy khắp mọi nơi đều thông suốt.”

Diện Thiện Duyệt dòng họ Thích ở trước Phật, bạch:

–Kinh này gọi tên là gì và phụng trì như thế nào?

Phật bảo Đồng tử:

–Kinh này tên là Diệt Trừ Tối Tầm Trong Mười Phương. Vì sao? Vì người nào nghĩ đến chư Phật trong mười phương và nhất tâm quy y thì nơi tâm ý sáng suốt, như tối thấy được ánh sáng, không còn sợ hãi, cho nên gọi là Diệt Trừ Tối Tầm Trong Mười Phương. Nên theo đấy mà phụng trì. Lại còn có tên Như Lai Khen Ngợi, nên phụng trì như thế. Lại còn tên là Rõ Pháp Không Tướng. Lại còn có tên Không Vô Sở Hữu. Hãy siêng năng phụng trì!

Phật bảo Đồng tử:

–Giả sử có người thọ nhận kinh điển này rồi, hành trì đọc tụng và giảng thuyết cho người khác đầy đủ không thiếu sót thì sẽ mau thành tựu được sở nguyện. Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di thọ trì kinh này và đọc tụng thì hoàn toàn không còn sợ

hãi. Nếu đến chỗ cửa quan không bị tổn hại, nếu đi giữa giặc giã oán thù không bị nguy khốn, nếu đi trong lửa dữ, lửa dữ liền diệt, nếu đi trong nước, hoàn toàn không bị chết chìm. Các hàng Trời, Rồng, Quỷ, Thần, A-tu-la, Ca-lâu-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc, thần ác, ma ác và các chúng quỷ thần, Nhân phi nhân khác không dám xâm phạm. Các loài thú dữ như sư tử, hổ lang, gấu sói đều không dám đến gần. Các thứ ngạ quỷ, quỷ dữ v.v... đều không thể nhiễu hại, cũng không có sự sợ hãi. Nếu một mình ở chỗ vắng vẻ, đồng trống, bên gốc cây, chỗ đất trống là nơi Như Lai tạo lập và đang ủng hộ. Nếu Tộc tánh tử, Tộc tánh nữ nào lãnh nhận kinh điển này rồi, thọ trì, đọc tụng, biên chép quyển kinh là đã từng cúng dường chư Phật quá khứ, trồng các cội công đức và các công đức đã làm sắp hoàn thành.

Bấy giờ, Phật bảo Hiền giả A-nan:

–Giả sử có người hiện đang đối diện trước Phật, chí tâm cúng dường các thứ đồ dùng như y phục, thức ăn, giường nằm và thuốc thang chữa bệnh thì không bằng như có người thọ trì kinh này, biên chép, đọc tụng, ghi lên thẻ tre, lên lụa và vì người khác giảng nói thì đó là người cúng dường Phật đầy đủ.

Khi ấy, Thiên Đế Thích cùng với vô số các chư Thiên đồng đến, mỗi vị mang theo hoa trời rải cúng dường Phật và bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con sẽ hộ trì kinh này.

Tứ Thiên vương và chư Thiên ở cõi trên đều mang hoa hương để cúng dường Phật và đều bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con sẽ ủng hộ các Tộc tánh tử, Tộc tánh nữ lãnh thọ kinh điển này, thọ trì đọc tụng, vì người khác giảng nói, hoặc biên chép lên thẻ tre, lên lụa. Người thọ trì kinh này thì ngay tại chỗ ở hay đi đến đâu, chúng con cũng đều vây quanh để ủng hộ, khiến không một kẻ nào có thể tìm được chỗ sơ hở của người đó để quấy nhiễu.

Phật giảng nói như vậy xong, trời Đế Thích, Diện Thiện Duyệt Đồng tử dòng họ Thích và trời Tứ Thiên vương, các chúng Quỷ, Thần, A-tu-la, dân chúng nơi thế gian nghe kinh xong đều hoan hỷ đánh lễ và lui ra.

